

Ντομινίκ Στρος Καν...
...Το ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Ο ανεγκέφαλος Τάνταλος,
ο οποίος αποκάλυψε πού βρίσκεται ο Άδης
των αρχαίων Ελλήνων.

Πολλά ακούγονται για την υπόθεση Στρος Καν και πολύ περισσότερα θ' ακουστούν σε περίπτωση που η αμερικανική δικαιοσύνη αποφασίσει να τον τιμωρήσει όπως "συνηθίζει" σε τέτοιες περιπτώσεις και άρα παραδειγματικά ...Μια προοπτική κάθε άλλο παρά απίθανη με δεδομένο ότι η αμερικανική δικαιοσύνη έχει πλήθος ιδιομορφιών, που την καθιστούν "παράξενη" για τους Ευρωπαίους ...Μια δικαιοσύνη, η οποία δεν κατόρθωσε να φυλακίσει τον δολοφόνο Αλ Καπόνε, αλλά φυλάκισε τον φοροφυγά Αλ Καπόνε ...Μια δικαιοσύνη, η οποία, προκειμένου να αισθάνεται ασφαλής, λειτουργεί "by the book" και μακριά από τις πολιτικές ή άλλες προσεγγίσεις των ποινικών θεμάτων.

Αυτή η "παράξενη" δικαιοσύνη διακρίνεται από μια ασυνήθιστη αυστηρότητα σ' ό,τι αφορά τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας. Αυτό δεν είναι παράξενο, αν σκεφτεί κάποιος την ταυτότητα αυτών που αντιπροσωπεύει. Είναι απόλυτα "ευθυγραμμισμένη" με

την ηθική "άποψη" των ιδρυτών της αμερικανικής κοινωνίας. Είναι απόλυτα "ευθυγραμμισμένη" με την κοινωνία των Προτεσταντών "Προσκυνητών", οι οποίοι έκαναν "σημαία" τους την αυστηρή ατομική ηθική και ό,τι αυτό συνεπάγεται για έναν φανατικό χριστιανό.

Αυτή η αυστηρή προτεσταντική δικαιοσύνη διακρίνεται από έναν έντονο πουριτανισμό και αντιμετωπίζει ως ταμπού οτιδήποτε έχει να κάνει με το σεξ. Το σεξ είναι συνδεδεμένο με τη νόμιμη αναπαραγωγική διαδικασία και τίποτε άλλο. Ως εκ τούτου το απομονώνει από την υπόλοιπη κοινωνική δραστηριότητα του ατόμου και το εξετάζει αυτοτελώς. Τι σημαίνει αυτό; Το εξής απλό. Η αμερικανική κοινωνία σου "λέει" το εξής απλό: Γίνε —ακόμα και με τα όπλα— όσο πλούσιος και ισχυρός θέλεις, αλλά το "πουλί" σου θα το βαστάς μέσα στο βρακί σου. Κρυφά μπορείς να ρισκάρεις να κάνεις ό,τι θέλεις, αλλά γνωρίζεις πως, αν "πιαστείς", θα το πληρώσεις ...Όποιος κι αν είσαι ...ό,τι κι αν είσαι. Αυτό είναι το "παιχνίδι" των ΗΠΑ και τους όρους αυτού του "παιχνιδιού" προστατεύει η αμερικανική δικαιοσύνη.

Αλησμόνητος θα μας μείνει ένας τρομοκρατημένος Κλίντον, ο οποίος εξευτελίστηκε δημοσίως από τους δικαστές για την "ανάρμοστη" συμπεριφορά του ...Ο "yes sir" Πρόεδρος της υπερδύναμης, ο οποίος έτρεμε μπροστά στους δικαστές του ...Ο δημοφιλής Κλίντον στο απόγειο της πολιτικής του καριέρας. Καμία σχέση με τον "Ευρωπαίο" και πολύ "Γάλλο" για τα συντηρητικά γούστα των Αμερικανών Στρος Καν ...Τον "Ευρωπαίο", ο οποίος με το "μόριό" του επιχείρησε και κατάφερε όχι μόνον να βιάσει, αλλά και να "ταπεινώσει" μια Αμερικανίδα εργαζόμενη ...Τον ακόλαστο "Σάτυρο", ο οποίος με τις αχαλίνωτες ορμές του "μόλυνε" αυτό, το οποίο η αμερικανική κοινωνία αντιλαμβάνεται ως "καθαρό".

Σε μια χώρα, λοιπόν, όπου μπορεί κάποιος στην κυριολεξία να καταστραφεί από μια απλή καταγγελία για μια αφηρημένη σεξουαλική παρενόχληση, είναι βέβαιον ότι κινδυνεύει απίστευτα κάποιος, ο οποίος κατηγορείται για διαπιστωμένη "σεξουαλική επίθεση", "απόπειρα βιασμού" και "απόπειρα εγκλωβισμού του θύματός του σε κατάσταση ομηρίας". Σε μια χώρα, όπου κινδύνεψε ο "αγαπημένος" Κλίντον για μια ερωτική συνεύρεση και μάλιστα κοινή συναινέσει, ευνόητο είναι πως κινδυνεύει θανάσιμα ο "αντιπαθητικός" Καν. Αν μάλιστα υπάρξουν συμπληρωματικά ενοχοποιητικά στοιχεία με τη χρήση γενετικών υλικών, τότε τα πράγματα θα πάρουν μια τροπή τραγική για τον "καυλωμένο" Γεροδομίνικο.

Απέναντι σ' αυτήν τη σκληρή και σχεδόν "ιησουϊτική" Αμερική στέκεται η "χαλαρή" Ευρώπη. Απέναντι στις ΗΠΑ των φανατικών "Προσκυνητών" στέκεται η Ευρώπη των σχεδόν άθεων αστών ...Η Ευρώπη, που στο όνομα ενός δήθεν "ουμανισμού" προσπάθησε να ευνοήσει τα δικά της εκλεκτά παιδιά, που είναι οι αστοί ...Η Ευρώπη της ελευθερίας, η οποία πολλές φορές αγγίζει τα όρια της ελευθεριότητας ...Η Ευρώπη των αστών υποκριτών ...Των υποκριτών, οι οποίοι δεν θέλησαν ποτέ να ξεπεράσουν τη ευρωπαϊκή μεσαιωνική φεουδαλική παράδοση, γιατί απλά δεν τους συνέφερε. Τη "μετέφεραν" μέσα στο χρόνο, για ν' απολαμβάνουν τα προνόμιά της και οι ίδιοι.

Απλά πράγματα. Την παράδοση, η οποία ήθελε τον εκ του νόμου "τίμιο" και "αναμάρτητο" ισχυρό φεουδάρχη να βιάζει όποια γυναίκα έβρισκε μπροστά του, γιατί "παρασυρόταν" από τα "αμαρτωλά" θύματά του, οι αστοί την προσάρμοσαν και στην εποχή της δικής τους κυριαρχίας ...Την εποχή εκείνη, που θέλει τον πλούσιο και μορφωμένο αστό να κάνει ακριβώς ό,τι έκαναν οι προηγούμενοι δυνάστες του, αλλά με "λόγους" και "αιτίες" ...Που επίσης βιάζει όποια βρίσκει μπροστά του, αλλά για να "διδάξει" το θύμα του και όχι για να το "ταλαιπωρήσει", όπως ο προηγούμενος φεουδάρχης. Αυτή είναι η Ευρώπη και αυτό είναι το μήνυμά της. Τι "λέει" αυτό το μήνυμα; ...Γίνε —ακόμα και με τον κώλο σου— όσο πλούσιος και ισχυρός θέλεις και απόλαυσέ το με το "πουλί" σου.

Αυτό το μήνυμα είχε πάρει και ο Στρος Καν και με βάση αυτό λειτουργούσε. Λειτουργούσε με απόλυτη ασφάλεια στη Γαλλία, όπου η σεξουαλική παρενόχληση είναι περίπου νόμιμη και σχεδόν "δίκαιη" για έναν "πετυχημένο" αστό, όπως ήταν αυτός ...Στη Γαλλία, η οποία απετέλεσε τη "μήτρα" του σύγχρονου αστικού κράτους. Ήδη οι ποιοτικές "διαφορές" —μεταξύ των δύο "ακτών" του Ατλαντικού— στην αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων άρχισαν να διαφαίνονται. Οι Αμερικανοί σέρνουν με τις χειροπέδες στα αστυνομικά τμήματα των Χάρλεμ αυτούς, τους οποίους οι Ευρωπαίοι δεν τολμούν να τους αγγίξουν ακόμα και στα χειρότερά τους ...Οι "πολύπλοκοι" Ευρωπαίοι, οι οποίοι πάντα διακρίνουν τις "πολιτικές" αλλά και "άλλες" πλευρές των θεμάτων και τις επιβάλουν πάνω στα υπόλοιπα ...Που διακρίνουν την "ανθρώπινη" πλευρά των προβλημάτων ...κυρίως όταν αυτό είναι κάτι, το οποίο συμφέρει τον ισχυρό. Ειδικά όταν ο ισχυρός είναι αστός.

Από αυτό και μόνον καταλαβαίνει κάποιος ποια θα ήταν η αντιμετώπιση του θέματος, αν το περιστατικό συνέβαινε στην Ευρώπη ...Στην αστική Ευρώπη, η οποία χρησιμοποιεί πολλά και διαφορετικά "μέτρα" και "σταθμά" ανάλογα με την ταυτότητα του κρινόμενου. Αν κρίνουμε από τις δηλώσεις της "αντιπάλου" τού Στρος Καν —της διαβόητης Σεγκολέν— δεν υπάρχουν περιθώρια παρεξήγησης. Στην Ευρώπη θα τιμωρούνταν η "εργαζόμενη", επειδή τόλμησε όχι μόνον να "καυλώσει" τον παλιόγερο, χωρίς να ενδώσει στις ορέξεις του, αλλά —άκουσον-άκουσον— να τον καταγγείλει κιόλας ...Η "αχάριστη" ...Η "προβληματική" ...Η "αμόρφωτη", η οποία δεν εκτίμησε την "τύχη" της να είναι "εκλεκτή", επειδή την "στοχοποίησε" η βιαγκρωμένη "πυξίδα" του γέρου ...Η "ποταπή" "εργαζόμενη", η οποία είχε την "αθλιότητα" να προσφέρει "δύσκολες ώρες" σε έναν διάσημο "ημίθεο" της αστικής τάξης.

Η Σεγκολέν μίλησε για τις "δύσκολες ώρες" που περνάει ο αντίπαλός της και βέβαια η οικογένειά του ...Για "δύσκολες ώρες" μίλησε το όρθιο ζώον. Να μην γνωρίζεις δηλαδή την υπόθεση και να νομίζεις ότι κοινοποιήθηκε στον Στρος Καν μια διάγνωση για καρκίνο ή ο θάνατος ενός παιδιού του ..."Δύσκολες ώρες", επειδή κατέβαζε ανεξέλεγκτα τα βρακιά του ο γεροπρίαπος ...Κι όμως. Αυτήν την ορολογία επέλεξε η Σεγκολέν. Αυτήν την ορολογία επέλεξε μια "γυναίκα" —και μάλιστα "σοσιαλίστρια"—, για να υπερασπιστεί έναν πλούσιο μεγαλοαστό, ο οποίος "επιτέθηκε" σε μια κοινή εργαζόμενη, που πήγαινε να βγάλει το

μεροκάματό της και βρέθηκε παρά τη θέλησή της με το πρόσωπό της κολλημένο στον γέρικο κώλο του Καν.

Καμία κουβέντα συμπάθειας της διάσημης σοσιαλίστριας απέναντι σε μια σκληρά εργαζόμενη και ανύπαντρη μητέρα, η οποία δεν ήθελε να ενδώσει στις "καύλες" ενός διάσημου και κακομαθημένου κωλόγερου. Ενός κωλόγερου, ο οποίος είναι βέβαιον ότι έχει επαναλάβει κατά καιρούς τις "επιθέσεις" του, εφόσον έχει εξασφαλίσει την "ασυλία" της γυναίκας του, την "ασυλία" των πολιτικών του "αντιπάλων" και βέβαια την "ασυλία" των ΜΜΕ. Αυτόν τον Σάτυρο υπερασπίστηκε η μυημένη στην αστική λογική Σεγκολέν ...Η έμπειρη στα αστικά "παιχνίδια" "Ξεκολέν". Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μάντης, για να προβλέψει ποια θα ήταν η στάση της Σεγκολέν, αν η ίδια βρισκόταν στη θέση της καμαριέρας ...Καριέρα θα έκανε και όχι καταγγελία, αν είχε την "τύχη" της ...Δουλειά θα έπιανε ως καμαριέρα, αν γνώριζε τι γίνεται στα ξενοδοχεία των πλούσιων και ισχυρών αστών.

Θα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, για να καταλάβει ο αναγνώστης πως η κατάσταση είναι πολύ πιο σοβαρή απ' όσο φαίνεται. Θα ξεκινήσουμε την ανάλυσή μας, θέτοντας ένα φαινομενικά άσχετο ερώτημα: Τι σχέση έχει ένας "ερεθισμένος" γεροπρίαπος —όπως είναι ο Στρος Καν— με έναν νεκρό πολιτικό, όπως είναι ο Χόλμπρουκ; Τεράστια. Τόσο τεράστια, που, αν ζούσε ο Χόλμπρουκ, σήμερα δεν θα υπήρχε καν το πρόβλημα του Στρος Καν. Ο Στρος Καν θα είχε "διαφύγει" της τιμωρίας του και θα "γελούσε" εις βάρος της εργαζόμενης κάπου στην Ευρώπη. Αυτό το "τηλέφωνο" έλειπε από την ατζέντα του Στρος Καν. Αν ζούσε ο Εβραίος Χόλμπρουκ, θα είχε "καθαρίσει" τη φάση. Θα είχε καθαρίσει τη φάση ένας σιωνιστής για ένα τόσο σημαντικό πρόσωπο για τα σιωνιστικά σχέδια.

Γιατί ήταν τόσο σημαντικός ο Χόλμπρουκ; Γιατί ήταν ο απόλυτος συντονιστής του διεθνούς σιωνισμού και ο Στρος Καν είναι μεγαλοπαράγοντας του σιωνισμού. Ο Χόλμπρουκ ήταν ο μόνος "Αμερικανός", ο οποίος είχε την εξουσία και τη νοοτροπία και άρα θα μπορούσε να δει το "θέμα" του Καν μέσα από το πολιτικό "πρίσμα" της δήθεν εξυπηρέτησης των δήθεν αμερικανικών εθνικών συμφερόντων. Εύκολη θα ήταν η επιχειρηματολογία σε μια τέτοια περίπτωση. Κέρδος θα είχε η αμερικανική πολιτική, αν μπορούσε να "εκβιάζει" τον επικεφαλής του ΔΝΤ και ακόμα καλύτερα έναν μελλοντικό πρόεδρο της Γαλλίας. Θα έστελνε τα καλά "παιδιά" των μυστικών υπηρεσιών να πάρουν από τα χέρια της αστυνομίας την "υπηρέτρια" των αμερικανικών συμφερόντων και θα την εξαφάνιζαν. Θα έδινε αυτόματα πολιτική "διάσταση" στο θέμα και θα φυγάδευε τον Καν από τις ΗΠΑ χωρίς κάποια άλλη ζημιά. Κανένας δεν θα μάθαινε ποτέ και τίποτε.

Ακόμα κι αν είχε προλάβει να δημοσιοποιηθεί το θέμα, ήταν εύκολο στη διαχείρισή του. Αυτή η διαχείριση θα γινόταν με τον τρόπο που γνωρίζουμε από το εβραϊκό Χόλυγουντ. Κάποιοι "σκοτεινοί" τύποι της Μοσάντ —στη φτηνότερη εκδοχή— θα τρομοκρατούσαν τη γυναίκα και —στην ακριβότερη εκδοχή— θα τη χρυσοπλήρωναν, προκειμένου ν' αλλάξει τις καταθέσεις της ή να παραδεχθεί ότι πάσχει από κάποια σοβαρή "ψυχολογική" βλάβη των

"ξενοδοχείων", που την κάνει και "φαντάζεται" πως ζει ανύπαρκτες καταστάσεις ...κυρίως με "διάσημους". Συνάδελφοι αυτών, οι οποίοι εφεύραν τον "αυτοκτονικό ιδεασμό", θα μπορούσαν να "εφεύρουν" τον "βιαστικό ιδεασμό στον ξενοδοχειακό χώρο με πλούσιο πελάτη". Η υπόθεση θα έμπαινε στο αρχείο και θα ενδιέφερε μόνον κάποιους μελλοντικούς βιογράφους του Στρος Καν, οι οποίοι θ' αναζητούσαν τις "επιτυχίες" του μέσα από συνομωσίες του συστήματος εναντίον του και άλλα τέτοια φαιδρά.

Τίποτε όμως από αυτά δεν έγινε ...με "ευθύνη" του Χόλμπρουκ. Ο σιωνιστής Χόλμπρουκ ήταν πολύ πεθαμένος, για να βοηθήσει τον ομοεθνή του. Ο Χόλμπρουκ ήταν πολύ πεθαμένος, ο Κίσιγγερ πολύ γερασμένος και το αποτέλεσμα ήταν τραγικό. Ο Εβραίος πιάστηκε στη "φάκα". Ο "πολύς" Στρος Καν τρομοκρατημένος —ως γνήσιος Εβραίος— ξέχασε και τα "βρακιά" του στο ξενοδοχείο και την "κοπάνησε". Γνωρίζοντας την αυστηρότητα του αμερικανικού νόμου γι' αυτού του είδους την εγκληματικότητα, είναι βέβαιον ότι πανικοβλήθηκε μόλις άκουσε τις φωνές της καμαριέρας να "πλημμυρίζουν" τον διάδρομο του ξενοδοχείου. Από εκεί και πέρα "τρύπωσε" στο αεροπλάνο της Air France, παρακαλώντας τον Μωϋσή να τον "βοηθήσει" να δραπετεύσει από τις ΗΠΑ ...Στη χειρότερη περίπτωση να μιμηθεί τον επίσης Εβραίο και επίσης σεξουαλικό εγκληματία Πολάνσκι.

Αν τα κατάφερνε αυτά, θα ήταν εύκολο ν' αλλάξει το κατηγορητήριο. Να το διαπραγματευτεί με άλλους όρους και με την υποστήριξη του εβραϊκού λόμπι των ΗΠΑ, των εβραϊκής ιδιοκτησίας διεθνών ΜΜΕ και βέβαια των ευρωπαϊκών "σοσιαλιστικών" πολιτικών ηγεσιών. Το μόνο που έπρεπε να κάνει ήταν να προλάβει να φτάσει στην Ευρώπη πριν συλληφθεί ...Στην "ασφαλή" Ευρώπη, η οποία θα τον παρουσίαζε ακόμα και σαν "θύμα" αμερικανικών —καπιταλιστικών— σκοτεινών κέντρων, τα οποία θα ήθελαν να πλήξουν την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, τον "σοσιαλισμό" και το Ευρώ μέσω του Στρος Καν ...Εδώ οι Έλληνες έμαθαν από τους Καψή και Ιγνατίου πως, εξαιτίας μιας "ύποπτης" εργαζόμενης σε ξενοδοχείο της Νέας Υόρκης, "έχασαν" έναν λαμπρό "Φιλέλληνα". Θα εξασφάλιζε μια διπλωματική ασυλία, ώστε να "θωρακιστεί" από μελλοντικές διώξεις και ...από 'δω παν κι οι άλλοι.

Δυστυχώς όμως γι' αυτόν οι αστυνομικοί της Νέας Υόρκης πρόλαβαν τον "ποντικό" πριν αυτός ξεγλιστρήσει από τη "φάκα". Από εκεί και πέρα ήταν δεδομένο ότι τα πράγματα θα ήταν δύσκολα. Γιατί; Γιατί στην ώρα που ακολούθησε του συμβάντος μέχρι τη σύλληψή του ο Στρος Καν ήταν πανικοβλημένος και ως εκ τούτου έκανε λάθη ...Λάθη, τα οποία θα ήταν αδύνατον να μην εκμεταλλευτούν οι διωκτικές αρχές εις βάρος του. Τι λάθη; Κατ' αρχήν —ούτε για θεατρικούς λόγους— δεν αντέδρασε στη σύλληψή του, προκειμένου να "δείξει" μια στοιχειώδη άγνοια του θέματος. Αυτό σημαίνει πως κατά τη στιγμή της σύλληψής του είχε συναίσθηση της άσχημης κατάστασης στην οποία είχε περιέλθει. Αξιωματούχος της δικής του εμβέλειας, αν συλλαμβανόταν χωρίς να υπάρχει λόγος —και χωρίς βέβαια να γνωρίζει αυτόν τον λόγο—, θα είχε ξεσηκώσει τον κόσμο και όχι μόνον. Ταυτόχρονα υπάρχει και το ενδιαμέσο τηλεφώνημα στη γυναίκα του, στο οποίο την "ενημερώνει" ότι έχει "πρόβλημα".

Αυτά είναι λάθη ολέθρια, γιατί στην ουσία επιβάλουν αναγκαστικές υπερασπιστικές "γραμμές". Γι' αυτόν τον λόγο βλέπουμε και θεαματικές αλλαγές ως προς αυτές τις επιλογές. Νέα λάθη, τα οποία αποκαλύπτονται, αναγκάζουν την υπεράσπισή του σε νέες επιλογές. Στην αρχή επέλεξαν να δηλώσουν "αθώοι" και να κατασκευάσουν ένα "άλλοθι". Γρήγορα όμως εγκατέλειψαν αυτήν την ιδέα. Γιατί; Γιατί το πρόσωπο, το οποίο θα "συνυπέγραφε" αυτό το "άλλοθι", ήταν η κόρη του Καν. Είναι κάτι παραπάνω από σίγουρο πως τον "ειδοποίησαν" ότι, σε περίπτωση που βάλει την κόρη του να ψευδομαρτυρήσει, θα την κλείσουν και την ίδια στη φυλακή. Με τόσες κάμερες, που υπάρχουν στα ξενοδοχεία τύπου Sofitel, είναι αδύνατον να ισχυριστείς οτιδήποτε άλλο πέρα από την αλήθεια.

Τελευταία επιλογή για την υπερασπιστική "γραμμή" είναι αυτή της συνεύρεσης κοινή συναινέσει. Όμως και σ' αυτό το επίπεδο υπάρχει πρόβλημα. Γιατί; Γιατί οι Αμερικανοί δεν του αφήνουν περιθώρια να χειριστεί το θέμα όπως θα τον βόλευε και όπως θα μπορούσε να το κάνει με τα εκατομμύρια που έχει στη διάθεσή του. Έθεσαν αυτόματα το θύμα σε πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων και αυτό σημαίνει δύο πράγματα—εξαιρετικά αρνητικά—για τον Ντομινίκ. Πρώτο, δεν μπορεί να βάλει ανθρώπους του να "πλησιάζουν" την καμαριέρα και να της αλλάξουν την κατάθεση και δεύτερον αυτή η διαδικασία δεσμεύει την ίδια την καμαριέρα στην αρχική της κατάθεση. Αν για τον οποιονδήποτε λόγο θα άλλαζε την κατάθεσή της, θα έβρισκε την αμερικανική δικαιοσύνη της απέναντί της και αυτό σίγουρα δεν θα ήταν "καλό" γι' αυτήν ...Δεν θα ήταν "καλό", ειδικά τώρα, που την έχει "εκθέσει" απέναντι σε ένα τόσο σημαντικό πολιτικό πρόσωπο.

Ο αναγνώστης εύκολα θα μπορούσε να μας χαρακτηρίσει εμπαιθείς απέναντι στον Στρος Καν, εφόσον βιαστήκαμε να τον "καταδικάσουμε" πριν καν ξεκινήσει η δίκη του. Φαινομενικά δεν σεβαστήκαμε ούτε το "τεκμήριο της αθωότητας", αλλά ούτε και την αρχαία ελληνική ρήση που επιβάλει το γνωστό: "Μηδενί δίκην δικάσεις πριν αμφοίν μύθον ακούσεις". Αυτό δεν είναι αλήθεια. "Ακούσαμε" τον "μύθο" του Στρος Καν μέσα από τις ενέργειές του. Δεν χρειάζονται πάντα τα λόγια, για ν' "ακούσεις". Για εμάς είναι σχεδόν βέβαιη η ενοχή του, γιατί η πραγματική δίκη του έχει ξεκινήσει πολύ πριν την τυπική. Η "δίκη" του ξεκίνησε από την επόμενη στιγμή που διαπιστώθηκε το έγκλημά του και έπρεπε να επιλέξει την αμυντική στρατηγική του. Οι "αλλαγές" της στρατηγικής του προδίδουν την ενοχή του. Γιατί; Γιατί ο αθώος έχει μόνον μία εκδοχή για τα όσα συνέβησαν, ενώ ο ένοχος πολλές. Άλλωστε, το αναγνωρίζει και ο ίδιος ο νόμος το δικαίωμα του ενόχου να έχει πολλές εκδοχές μέχρι να βοηθήσει τον εαυτό του όπως μπορεί.

Το θέμα είναι ότι με αυτά τα στοιχεία δεν αποφασίζουμε εμείς για την τύχη του, αλλά αυτά μάς είναι αρκετά, για να μπορούμε να κάνουμε τις εκτιμήσεις μας γι' αυτήν. Αποψη μας είναι ότι ο Στρος Καν είναι αντιμέτωπος με την απόλυτη καταστροφή ...Μιλάμε για πραγματικό φαινόμενο ...Δεν ήξερε τι να κάνει και πήγε κι "αυτοκτόνησε". Στα εξηνταένα χρόνια ύπαρξής του πάνω σ' αυτόν τον Πλανήτη μέσα σε μια στιγμή "διεκδικεί" εβδομήντα χρόνια φυλάκισης με την ηλιθιότητά του. Έκανε το χειρότερο που μπορούσε να κάνει στο χειρότερο μέρος που θα μπορούσε να το επιχειρήσει. Πήγε και έκανε ακριβώς αυτά τα οποία

δεν έπρεπε στο μέρος όπου ακριβώς απαγορευόταν. Πήγε ως ακόλαστος αστός και έκανε αυτά, τα οποία εκνευρίζουν τους θρησκόληπτους "προσκυνητές" μέσα στην "έδρα" τους. Πήγε ως φιλήδονος Γάλλος και έκανε εις βάρος μιας Αμερικανίδας αυτά που μισούν οι συντηρητικοί Αμερικανοί, οι οποίοι μισούν τους Γάλλους. Πήγε ως "ποντικός" να "πηδήξει" ένα "γατάκι" μέσα στη φωλιά των "γάτων".

Πιθανότητες επιβίωσης; ...Μηδενικές. Η μόνη πιθανότητα να διαφύγει της τιμωρίας ήταν να προλάβει να "δραπετεύσει" αεροπορικώς από τις ΗΠΑ ...Δεν το κατάφερε ...όπως δεν κατάφερε να δραπετεύσει ούτε και σε δεύτερη φάση στο δικαστήριο, "αποκαλύπτοντας" μάλιστα τις προθέσεις του στη δικαστή με την υψηλή εγγύηση που προσέφερε, προκειμένου ν' αποφυλακιστεί μέχρι τη δίκη του. Κανένας δικαστής δεν θα ήταν τόσο αφελής να πιστέψει ότι κάποιος πληρώνει ένα εκατομμύριο δολάρια, για να γλιτώσει τρεις ημέρες προφυλάκισης μέχρι τη δίκη του. Τέτοια ποσά πληρώνει μόνον κάποιος, ο οποίος είναι αποφασισμένος να πληρώσει όσο-όσο για να "δραπετεύσει" και άρα να φυγοδικήσει.

Αυτό το πράγμα η αμερικανική δικαιοσύνη έδειξε πως δεν θέλει να το υποστεί. Στην πραγματικότητα η αμερικανική δικαιοσύνη δεν θέλει να ξαναζήσει μια περίπτωση όμοια με αυτήν του επίσης Εβραίου Πολάνσκι ...Του επίσης φιλήδονου "Παριζιάνου" και επίσης βιαστή, ο οποίος πρόλαβε και την "κοπάνησε" από τις ΗΠΑ, χωρίς να τιμωρηθεί. Τον "τόκο" του Πολάνσκι "πληρώνει" σήμερα ο τοκογλύφος Στρος Καν. Αν δεν υπήρχε το προηγούμενο συμβάν μ' αυτόν, μπορεί τα πράγματα να ήταν λίγο πιο εύκολα για τον Καν. Θα μπορούσε να πάρει πιο εύκολα την αποφυλάκισή του και να "γελάει" από την Ευρώπη, όπως έκανε ο Πολάνσκι μερικές δεκαετίες πριν.

Δυστυχώς όμως γι' αυτόν ο Πολάνσκι προηγήθηκε και ανέβασε στα ύψη τα spreads της δραπέτευσης. Προηγήθηκε και "έκαψε" αυτήν την πιθανότητα. "Προκάλεσε" την πουριτανική αμερικανική κοινωνία τόσο με την πράξη του όσο και με την ατιμωρησία του και αυτό είναι που θα βάλει "τόκο" σε ό,τι θα πληρώσει ο ομοεθνής του. Θα το πληρώσει μάλιστα ακριβά, αν σκεφτεί κάποιος ότι ένας Εβραίος πάμπλουτος τραπεζίτης και βιαστής φτωχής μαύρης εργαζόμενης δεν είναι ό,τι πιο "αγαπητό" στις "φιλόξενες" αμερικανικές φυλακές ...Στις φυλακές, οι οποίες έχουν πλημμυρίσει από θύματα Εβραίων τραπεζιτών ...κυρίως μαύρους, οι οποίοι μισούν τους πλούσιους λευκούς, που βγάζουν τις ανωμαλίες τους στις φτωχές εργαζόμενες ...όπως είναι οι φίλες τους, οι αδερφές τους ή οι μάνες τους.

Είναι δηλαδή κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι ο γεροπρίαπος θα δει πολλές φορές τον κόσμο υπό τη "γωνία" που ανάγκασε την καμαριέρα να τον "δει". Απλά εκείνη είδε μία φορά τον κόσμο με έναν γέρικο άσπρο κώλο πάνω από το νεανικό κεφάλι της, ενώ ο Καν θα δει πολλές φορές τον κόσμο με πολλούς νεανικούς μαύρους κώλους πάνω στο γέρικο κεφάλι του. Για κάποιους θα είναι θέμα "τιμής" να προσβάλουν, να πληγώσουν και να διαλύσουν ηθικά και φυσικά τον Εβραίο μεγαλοτραπεζίτη σάτυρο.

Στην πραγματικότητα δεν μας φαίνεται παράξενο, που ο Στρος Καν "έμπλεξε" σε μια τέτοια κατάσταση. Δεν μας φαίνεται παράξενο, που πήγε μόνος του κι "αυτοκτόνησε". Γιατί;

Γιατί είναι αγάριστος και οι αγάριστοι είναι αγνώμονες απέναντι στη θεά τύχη. Ο Στρος Καν δεν μπορούσε να ξεφύγει από αυτήν την αχαριστία, γιατί απλούστατα δεν είναι αυτοδημιούργητος. Είναι μια "κατασκευή" ενός εβραϊκού συστήματος, το οποίο μοίραζε "επιτυχίες" σε Εβραίους ...Μια "κατασκευή", η οποία με "μέσον" αναρριχήθηκε στην κορυφή του κόσμου ...Μια "κατασκευή", η οποία δεν θυσιάστηκε, δεν κόπιασε και δεν μάτωσε, για ν' ανέβει σ' αυτήν την "κορυφή". Από τη στιγμή που συμβαίνει αυτό, ευνόητο είναι πως δεν εκτιμά εκείνο που απολαμβάνει και ως εκ τούτου δεν διστάζει να το ρισκάρει για κάποιο δευτερεύον πάθος του. Αυτό είναι "ύβρης" και η τιμωρία της είναι πάντα σκληρή.

Συμβαίνει αυτό με πολλούς "πετυχημένους" της πλάκας και κυρίως με τους Εβραίους. Γιατί ειδικά μ' αυτούς; Γιατί οι Εβραίοι λειτουργούν ως οργανωμένες συμμορίες ...Συμμορίες "σαρδελών", που καταλαμβάνουν υψηλές θέσεις "καρχαριών" ...Συμμορίες, οι οποίες με συλλογική προσπάθεια μοιράζουν στα μέλη τους ατομικές "επιτυχίες" ...Συμμορίες, οι οποίες παίρνουν μικρούς, άχρηστους και ατάλαντους "Γιωργάκηδες" και τους κάνουν διάσημους "ηγέτες", "στοχαστές", προέδρους "σοσιαλιστικών διεθνών", "ΔΝΤ", ΕΚΤ, FED. Τέτοιοι "Γιωργάκηδες" είναι και ο Στρος Καν και ο Σαρκοζί και ο Τρισέ και πολλοί άλλοι. Όλοι αυτοί οι μικροί άνθρωποι με τις μεγάλες "στολές" λειτουργούν με έναν συγκεκριμένο τρόπο, ο οποίος είναι επιθυμητός γι' αυτούς που τους "κατασκευάζουν". Διατηρούν τα πάθη, που τους οδήγησαν στις δεσμεύσεις που ανέλαβαν, προκειμένου να "διακριθούν" με "στημένο" τρόπο.

Όσο πιο ισχυρά τα πάθη, τόσο πιο υψηλή η θέση που διεκδικούν. Άλλος είναι κλεπτομανής, άλλος σεξομανής, άλλος σαδιστής, άλλος επιδειξιμανής κλπ.. Τα πάθη, δηλαδή, για αυτούς τους ανθρώπους δεν λειτουργούν αρνητικά, αλλά αντίθετα. Διατηρούν τα πάθη τους και τα "αφεντικά" τους διατηρούν τη σιγουριά ότι τους "ελέγχουν". Έτσι κι αλλιώς δεν είναι οι "μεγάλοι" άνδρες, οι οποίοι έχουν συναίσθηση του "μεγάλου" έργου τους και άρα των "μεγάλων" ευθυνών που αναλαμβάνουν οι ίδιοι, προκειμένου να το προστατεύσουν από τη φθορά. Δεν έχουν τις μεγάλες υποχρεώσεις των μεγάλων ανδρών της ιστορίας, οι οποίοι πολλές φορές οδηγούνται εκούσια στην ασκητικότητα και τη στέρηση, προκειμένου να προστατεύσουν την εικόνα και το έργο τους.

Το μόνο, που απειλεί όλους αυτούς τους καραγκιόζηδες, είναι η "κακή" στιγμή. Αυτό, δηλαδή, που έπαθε ο Στρος Καν ...Ο σεξομανής Στρος Καν ...Ο Καν, ο οποίος "κατασκευάστηκε" στη Γαλλία, γιατί γνώριζε ότι εκεί το πάθος του ήταν χρήσιμο για τα "αφεντικά" του, αλλά όχι καταστροφικό για τον ίδιο. Αυτή η ευρωπαϊκή "κατασκευή" άλλαξε περιβάλλον και δεν προσάρμοσε τον "προγραμματισμό" της σ' αυτήν την αλλαγή. Η ειρωνεία είναι ότι είχε προειδοποιηθεί από το περιβάλλον του. Κάποιοι φίλοι του τον είχαν προειδοποιήσει ότι στις ΗΠΑ δεν μπορεί να φέρεται όπως συνήθιζε να φέρεται στη Γαλλία. Τον είχαν προειδοποιήσει ότι στις ΗΠΑ δεν ανέχονται τη σεξουαλική παραβατικότητα. Τον είχαν προειδοποιήσει ότι στις ΗΠΑ καλύτερα να βγάλεις ένα όπλο και να απειλεις τον κόσμο, παρά το "μόριό" σου. Δεν τα κατάλαβε όλα αυτά και την "πάτησε". Λογικό ήταν να την

"πατήσει", εφόσον, εξαιτίας της "συμμορίας", στην Ευρώπη αντιμετώπιζονταν σαν ένας μικρός "θεός", στον οποίο συγχωρούνται τα πάντα.

Όσο κι αν αυτό, το οποίο θα πούμε, φανεί παράξενο, δεν είναι τέτοιο. Άνθρωποι, οι οποίοι με την ηλιθιότητά τους καθιστούν τους εαυτούς τους τραγικούς ήρωες αυτού του κόσμου των θνητών, συντελούν στην ανάπτυξη της ανθρωπότητας ...Συντελούν στην ανάπτυξη της φιλοσοφίας και την επιβεβαίωση των αιώνιων αρχών της ...Ενσαρκώνουν "Σίσυφους" και "Τάνταλους" και με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύουν τη ματαιότητα της όποιας υπερπροσπάθειας, όταν αυτή δεν "θωρακίζεται" από την ανθρώπινη ηθική ...Όταν αυτή δεν σέβεται τις εγγενείς αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης και κυρίως την αδυναμία της να διαχειριστεί σωστά τον χρόνο και την εξουσία. Αποδεικνύουν τη ματαιοδοξία εκείνων, οι οποίοι κάνουν πολύχρονες και απάνθρωπες προσπάθειες για την επιτυχία, αγνοώντας ότι είναι θνητοί. Αποδεικνύουν την επικινδυνότητα της υπερσυγκέντρωσης εξουσίας γι' αυτούς που την κατέχουν, όταν προηγουμένως δεν έχουν τιθασεύσει τα ανθρώπινα τους πάθη.

Τέτοιος άνθρωπος ήταν ο Στρος Καν. Γέρασε, για να καταφέρει αυτά τα οποία κατάφερε και ήθελε να τ' απολαύσει ως νέος. Πήρε στα χέρια του τεράστια εξουσία τη στιγμή που δεν μπορούσε να ελέγξει τον ίδιο του τον εαυτό. Ήταν "καταδικασμένος" από την αρχή. Στην κυριολεξία λειτουργούσε σαν "βρεγμένος", ο οποίος ανέλαβε να χειρίζεται ηλεκτρικούς "διακόπτες". Θέμα χρόνου ήταν να "κεραυνοβοληθεί" από τη δική του βλακεία. Θέμα χρόνου ήταν να πέσει θύμα του ίδιου του εαυτού του.

Ο "πολύς" Στρος Καν, ο οποίος μέχρι πριν λίγες μέρες μπορεί να ήταν το απόλυτο πρότυπο επιτυχίας εκατομμυρίων ανθρώπων, έγινε μέσα σε μια στιγμή το απόλυτο αντιπρότυπο ...Ο άνθρωπος, ο οποίος για το "κέφι" του μπορούσε να διαλύσει ένα ολόκληρο κράτος —όπως είναι η Ελλάδα— μέσα σε μια στιγμή, βρίσκεται σε χειρότερη θέση από τον τελευταίο Έλληνα πολίτη ...Τον τελευταίο Έλληνα, ο οποίος απολαμβάνει την ελευθερία του ακόμα και σε συνθήκες ΔΝΤ ...Σε συνθήκες που του επέβαλε χωρίς τη θέλησή του ο ισχυρός άνδρας του ΔΝΤ. Αυτός ο "καταραμένος" πλέον άνδρας επιβεβαίωσε μια αρχαία ελληνική φιλοσοφική αρχή, η οποία θέλει να "αποτιμάται" η ζωή του θνητού ανθρώπου μόνον μετά το πέρας της.

..."Μηδένα προ του τέλους μακάριζε", έλεγε ο Σόλωνας —και μαζί του οι αρχαίοι Έλληνες— και σίγουρα, αν ο Στρος Καν ήταν σύγχρονός τους, θα ήταν ένα αιώνιο "σύμβολο" επιβεβαίωσης της ρήσης τους ...Ο Στρος Καν, ο οποίος λίγες ώρες πριν ήταν ένας από τους πιο "επιτυχημένους", πλούσιους και αξιοζήλευτους ανθρώπους του Πλανήτη και εξαιτίας της ηλιθιότητάς του έγινε ο περίγελος των πρεζονιών και των κλεφτρονιών του Χάρλεμ ...Ο άνθρωπος, που, ως σύγχρονος Σίσυφος, έσυρε τον "βράχο" της επιτυχίας του μέχρι την εξώπορτα των Ιλισίων Πεδίων και εξαιτίας της ηλιθιότητάς του τον άφησε να "κατρακυλήσει" μέχρι τα σκοτεινά κρατητήρια της Νέας Υόρκης ...Ο "πετυχημένος" άνθρωπος, ο οποίος ήταν αχάριστος και τιμωρήθηκε γι' αυτήν του την αχαριστία ...Ο

σύγχρονος Τάνταλος, ο οποίος είχε —και εξακολουθεί να έχει— όλα τα πλούτη του κόσμου στη διάθεσή του και καταδίκασε τον εαυτό του στην απόλυτη στέρησή τους.

Μετά από χιλιάδες χρόνια μάθαμε επιτέλους πού βρίσκεται ο Άδης των Ελλήνων. Βρίσκεται πέρα από τις "Στήλες του Ηρακλέους" ...Έναν ωκεανό πέραν από αυτές. Περνάει πράγματι έξω από τα Ηλύσια Πεδία, αλλά συνεχίζει πιο πέρα απ' αυτά. Το όνομά του είναι φυλακές Rikers Island. Εκεί βασανίζεται ο σύγχρονος Τάνταλος, βλέποντας τα πλούτη του τόσο κοντά και τόσο μακριά ταυτόχρονα ...Ο υβριστής των Ελλήνων, ο οποίος δεν ήταν αρκετά "καλός", για να πάει στα Ηλύσια Πεδία και κατέληξε στα Τάρταρα ...Κατέληξε εκεί με το νέο του όνομα ...12257782.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο - ΕΑΜ Β΄

<http://eamb-ydrohoos.blogspot.com>